

8^b

IV. IMPP. ROMANORUM
NUMMOS
IN MEMORIAM VICTORIAE
D E S A R M A T I S
OLIM REPORTATÆ
CUSOS,

PRÆSIDE
M. GEORGIO WENDIO R.

PANNONICIS NUMMOPHILIS CONSIDERANDOS EXHIBET
JOH. CHRISTIANUS Herzog. SILESIUS.
SYMBOLAM SUAM CONFERENTIBUS
EPHRAIMO POPRADIO, JOHANNE BEICHELIO, & STEPHANO
FÜZESSERY, HUNGARIS.
A. D. XIV. MAI. A. O. R. M. DC. IIIC.
DIATRIBA POSTERIOR.

THORUNII, Excudebat Johann Balthasar Breslerns, Gymn. Typogr.

Positio prima.

EX VIII 167
XXXVII 115
Le. marathi

Secundo loco enucleari merentur M. AVR. ANTONINI Nummi, circa qyorum priorem (Schemate III. expressum) observanda cælatura, Victoriae, per eandem designatae, causa, objectum, gloria, tempus. (I.) In Calatura conspicua sunt varii generis arma, thorax sillerica, scuta oblonga & rotunda, vexilla, sagittæ, arcus, tubæ & cornua, tanquam spolia Sarmatarum, cum suscriptione : DE SARMA TIS. Non postrema enim Vincentium gloria fuit, hostibus eripuisse arma. (II.) Victoriae causa non tam humana hic erat, quam divina, Tempestas videlicet prodigiosa, Romanorum sitibundorum (per imbre) commodo, hostium (per grandinem, fulminibus mixtam,) exitio, cœlitus immissa : cademq; non Chaldæorum forte aut Magorum (v. g. Arnuphis Ægyptii, qui a Dione Casio lib. LXXI. p. 811. Mercurium illum, qui est in ære, aliosq; dæmones, invocasse fingitur,) Carminibus, verū unice instantissimis Legionis fulmineæ supplicationibus procurata ac impetrata. Etiam si enim cum Tertulliano (cap. 5. Apolog.) in partes non vocemus ipsius Antonini epistolam, quam Josephus Scaliger (Animadrv. in Euseb. Chron. p. 203. seqq.) recentioris cuiusdam Græculi, adeoq; supposititiam esse demonstrat; pro causæ tamen nostratis veritate satis militat, partim quod Imperator ipse (lib. 1. de Vita sua p. m. 165.) de seipso scribit : « Diogneto, (Philosopho) inqviens, didici, studium in res inanæ non conserre : fidem abrogare iis, qya de incantationibus demonumq; profligationibus, ac id genus aliis rebus, prestigiatores & impostores referunt : partim qvod Clodianus (VI. Consulatu Honorii p. 190.) disjunctive cecinit :

--- Chaldaea mago seu Carmina ritu
arma vere deos, seu, qvod reor, omne Tonantis
obseqvium Marci mores potuere mereri :

partim qvod Scriptorum Christianorum antiquiores, Apollinaris, Tertullianus, Eusebius, Orosius, aliuq; suffragio suo hoc corroborant. Jo. Xiphilinus (p. 811.) utitur quoq; argumento, a prima Legionis Fulminatricis denominatione perito, sive qvod causa alia, propter qyam Legio dicta in nominis consecuta fuerit, non constet; sed cum XII. Legionis Fulmineæ, sub Trajano jam mereritis, in Inscriptione veteri Tergestina fiat mentio, Dio qvoq; Cassius (lib. 55. p. 562.) expresse eandem jam nominet, eidem hac in parte nondum subscribimus. (III.) Objectum istius Victoriae non soli fuere Sarmatae, verū plures aliae nationes, eodem bello a Romanis devictæ atq;

atq; supplantatae. Ita enim Pausanias : (in Arcadicis, s. l. 8. de veter. Gracia
regionibus :) Antoninus & ferocissimos Germaniae populos (Marcomannos)
& plurimas Barbarorum in Europa nationes, & in his SAVROMATARVM
gentem, a qua multis injuriis & injusto bello fuerat provocatus, armis domuit.
Et J. Capitolinus : (in Vita Anton. p. 88.) Gentes omnes ab Illyrici limite us-
q; in Galliam conspiraverant, ut Marcomanni, Narisci, Hermunduri & Qvadi,
Svevi, Sarmatae, Latringes & Buri : hi alioq; cum Victovalis, Sosibes, Sicobotes,
Roxolani, Bastarnae, Alani, Peucini, Costoboci. Absit itaq; ad solos hoc re-
stringere Sarmatas, exclusis Qvadis, & vice versa. Unum idemq; hac vi-
ce bellum erat, quo Marcomanni, Sarmatae, Vandali, Qvadi, Daci, alioq;
eorum socii, urgebantur, communi nomine Marcomannicum a Principibus
indigitatum. Interpres dictorum est Eusebius (l. 2. Chron. p. 170.) ita
referens : Imp. Antoninus multis adversum se nascentibus bellis saepe ipse intre-
rat, saepe duces nobilissimos destinabat, in quibus saepe semet, Pertinaci & Exer-
itu, qui cum eo in QVADORM regione pugnabat, siti oppreso, pluvia di-
vinitus missa est : quum e contrario Germanos & SARMATAS fulmina perseque-
rentur & plurimos eorum interficerent. Qyoniam tamen in praesens Sar-
matarum qvamplurimi in sociali isthoc prælio perierunt, hinc factum, ut
quantumvis intra Qvadorum fines cum Qvadis alioq; simul decertatum,
Victoria tamen de Sarmatis maximopere reportata Sarmatica nuncupare-
tur, & Antoninus de Sarmatis, non aliis, triumphasse diceretur. (IV.) Glo-
riam Victoriae potissimum Succurlus celestis gratia, dein gentium bellico-
fissimarum ad internacionem usq; facta strages, suo tamen modo & Im-
peratoris Virtus, nobilitat. Sic enim refert Capitol. (l.c. & ex eo Euro-
pius l. 8. p. 819.) Antoninus bellum Marcom. gesit, sed quantum nulla unquam
memoria fuit, (ad eo ut etiam Punis conseratur,) tum Virtute, (ergo non
ope Incantatorum,) tum etiam felicitate transegit &c. & Roma cum Com-
modo, quem jam Casarem fecerat, filio, ut diximus, suo triumphavit. (confer.
Orosius l. 7. Hist. c. 15. p. 539.) Romæ quoq; ad VII. Lucernas ideo ipsi a
B. P. Q. R. sacrata Inscriptio, quod (ut ipfissima sonant verba) omnes o-
mum ante se maximor. Imp. glorias supergressus est, bellicosiss. gentib. deletio
atq; sub actis. (V.) Tempus exacte definiri nequit. (a) In Dione extat,
Antoninum confecto hoc bello a Militibus septimum appellatum fuisse Im-
peratorem : Nummus a noster excusus est, cum VIII. Imperator is esset.
(b) Si Occoni, e TR. P. IMP. & COS. Dignitate annorum scriem colli-
genti, habenda fides, contigit Victoria A. V. C. 929. I. C. 178. Si Euse-
bio ; Victoria A. Chr. 174. Triumphus A. 179. accidit. Relinqvamus era-
go in medio hanc Circumstantiam.

Posi-

Positio secunda.

Circa posteriorem Ejusdem Nummum, prioris Diatribæ § 2. allegatum, notandum, (I.) RESTITUTORIS Nomen perquam paucissimis Impp. in Nummis fuisse attributum. A Sept. Sev. Pertinace, qui URBIS; a Valeriano & Aureliano, qui ORIENTIS; a Postumo, qui ORBIS Restitutores indigitantur, si discesserinus, vix unus & alter occurret, laudato elogio per Orbem celebrib. (II.) Idem epitheton nemini frequentius, quam Hadriano; nemini impertinentius, quam Valenti indultum fuit. Hic nempe, utut Remp. (*Orofio teste l. 7. c. 33.*) maximis affecerat clatribus, Reipl. tamen Restitutoris ambiebat Titulum: ille vero non particularium solum Orbis Provinciarum, Achajæ, Ægypti, Armeniæ, Bithyniæ, Britanniæ, Cappadociæ, Daciæ, Galliæ, Hispaniæ, Italiæ, Lybiæ, Mauretaniae, Phrygiæ, verum & ipsius Africæ, Asie, adeoq; & Orbis Terrarum RESTIT. in diversis Nummis inscribitur. (III.) M. Antoninus quasi solus, & hoc qvidem jure optimo, vocatus est Sarmatia Restitutor. Hic enim avulsam a Rom. obseqvio regionem feliciter primus restituit, Provinciam quoq; inde facturus, si (*ut tradit Capitol. l. c.*) per annum adhuc in vivis eidem esse licuisset.

Positio tertia.

Eidem Bello interfuit & simul cum Patre triumphavit M. ANT. COMMODVS, ut tamen ejus, jam Cæsarisi facti, peculiaris aliquia in posteros redundaret gloria, peculiaris signatus fuit Nummus, per Tropæum & revinctos duos ad tergum captivos, eandem Sarmaticam Victoriam denotans. Ceterum, quod in eodem observemus, præter Tempus, non habemus. In aversa nimirum exrat: TR. P. II. COS. P. P. i. e. cusus est Nummus, cum Commodus secundum Tribunus esset, sive A. C. 178. ipso Coñodo & Plau-tio Quintillo Coss. per quod tamen priori dubio non consulitur.

Positio quarta.

Seculo IV. adversum Sarmatas feliciter pugnavit FL. VAL. CONSTANTINVS M. uti liquet partim ex Nummo, partim ex Historia. (I.) In Nummo (Schemate IV. exhibito) sistitur: (a) Figura gradiens, alis & galea commode instructa, dextra Tropæum, sinistra palmae raium gestans, & hoc ipso Victoriz imaginem referens. (b) Servus captivus, manibus post terga revinctis ante pedes Victoriz assidens. (c) Et ne dubitemus, per icunculas istas ad Sarmatiæ respici, clara in limbo extat littera: SARMATIA DEVICTA. (II.) Historica rei Veritas tum aliunde, tum in primis ex Cedreno cognoscitur, qui ita scriptum reliquit: Anno XXII. Constantinus, facta in Germanos, Sauromatas & Goths expeditione, Crucis vi magnam reportavil Victoria, et que gentes in Servitutem egit. Conferatur Sarmicus l. 4. Ann. Tol. p. 120.

Tantum de Nummis Sarmaticis.